

Bölüm 8: Bellek Yönetimi

İşletim Sistemleri

Bellek Yönetimi

- Bir programın çalışabilmesi için;
 - diskten belleğe getirilmesi ve
 - bir süreç içerisine yerleştirilmesi gerekir.
- Ana bellek ve yazmaçlar, CPU'nun doğrudan erişebildiği alanlardır.
- Bellek birimi şu akışları görür:
 - adres + okuma isteği,
 - adres + veri + yazma isteği.
- Yazmaç erişimi bir CPU döngüsünde yapılır.
- Ana bellek erişimi, duraklamaya neden olacak kadar birçok döngü alabilir.
- Önbellek (cache), ana bellek ile yazmaçlar arasında bulunur.

Bellek Yönetimi

- Bellek, kısıtlı bir kaynak.
- Bu nedenle bellek hiyerarşisi var.
 - Önbellek (cache)(hızlı)
 - Ana bellek
 - Disk (yavaş)
- Bellek yöneticisi, bellek soyutlaması yapmak için hiyerarşi kullanır.

Bellek Yönetimi

- Bellek (RAM) önemli ve kısıtlı bulunan bir kaynaktır.
 - Programlar, genişleyerek kendilerine sunulan belleği doldururlar.
- Programcının istediği,
 - Belleğin korumalı, sonsuz büyük, sonsuz hızlı, ve kalıcı olması.. ©
- Gerçekte olan,
 - Akla gelen en iyi çözüm: bellek hiyerarşisi. ⊗
 - Yazmaç, önbellek, bellek, disk, teyp.
- Bellek yöneticisi,
 - Belleği verimli bir şekilde yönetir.
 - Serbest bırakılan bellek alanlarını takip eder.
 - İhtiyaç halinde programlara tahsis eder.

- Eskiden bilgisayarlarda bellek soyutlaması yoktu…⊗
 - MOV REGISTER1, [1000]
 - Fiziksel bellek adresi 1000'in içeriğini yazmaca taşır.
- Bellekte aynı anda iki süreç yer alamaz. Neden?

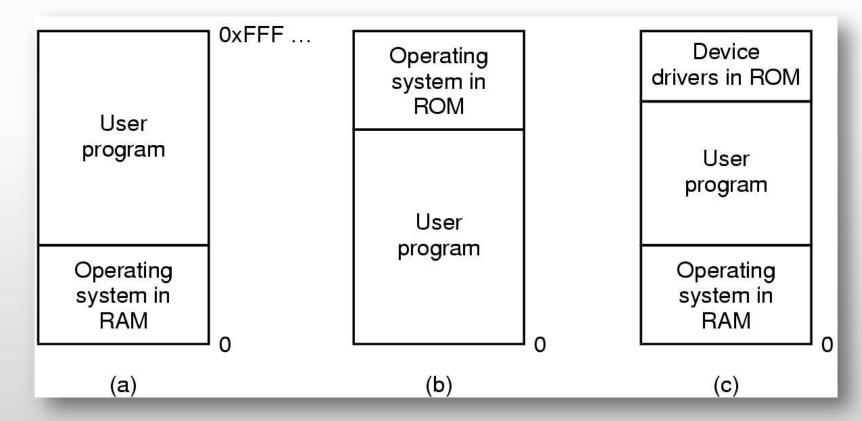

- Eskiden bilgisayarlarda bellek soyutlaması yoktu…⊗
 - MOV REGISTER1, [1000]
 - Fiziksel bellek adresi 1000'in içeriğini yazmaca taşır.
- Bellekte aynı anda iki süreç yer alamaz. Neden?
- Fiziksel adresler kullanıldığı için,
 - Süreçler aynı adreslere erişebilirler.
 - O anda hangi süreç hangi adresi kullanıyor bilinemez.

İşletim sistemi ve bir süreç ile belleğin düzenlenmesi.

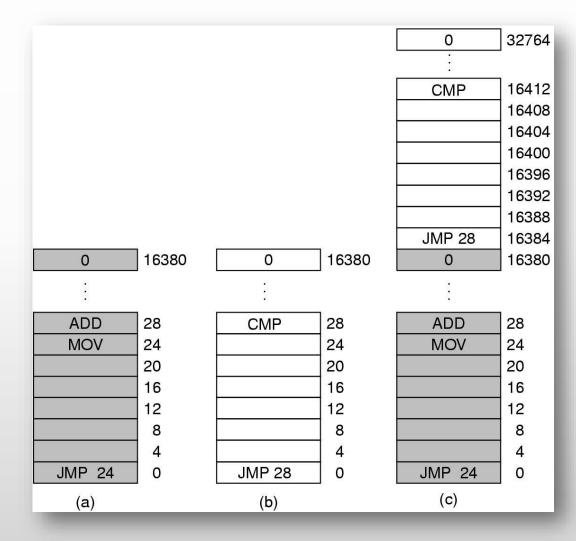

- Bellekte aynı anda yalnızca bir süreç olabilir.
- Kullanıcı programındaki hata işletim sistemini çökertebilir (a ve c).
- Bazı gömülü sistemlerde salt okunur bellekte tutulabilir (b).
- MS-DOS (c) işletim sistemi bellekte, BIOS salt okunur bellekte tutulur.

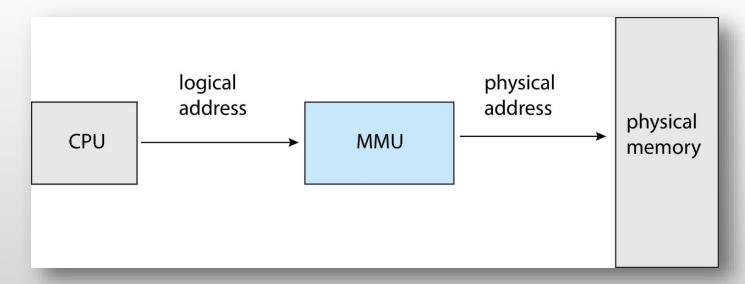

- Sorun, her iki programın da mutlak fiziksel belleğe referans vermesidir.
- Statik yer değiştirme:
 - Programın ilk komutu x adresine yüklenir,
 - Yükleme sırasında sonraki her adrese x değeri eklenir.
 - Çok maliyetli ve yavaş bir işlem.
 - Tüm adresler değiştirilemez.
 - MOV REGISTER 1,28 değiştirilemez.

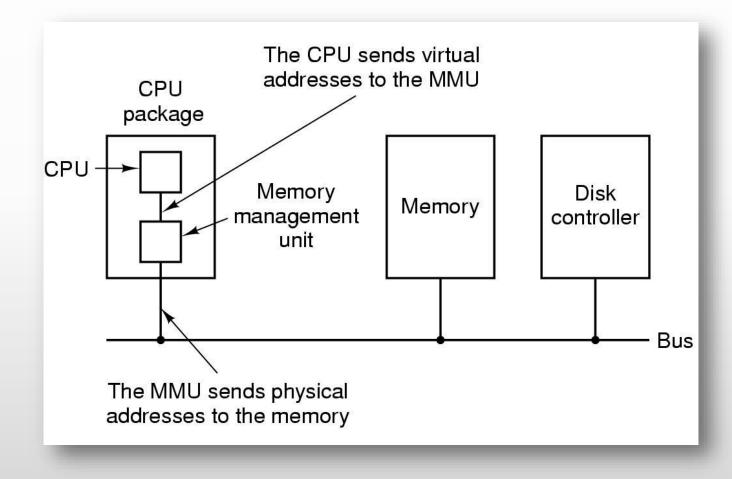

- MMU (memory management unit) mantıksal adresi fiziksel adrese çevirir.
- Mantiksal ve fiziksel adresler,
 - Derleme ve yükleme aşamasında aynıdır.
 - Yürütme zamanında, adres eşleme şemasında farklılık gösterir.

Bellek Yönetim Birimi

■ CPU: MOV REG, 0

■ MMU: MOV REG, 8192

■ CPU: MOV REG 8192

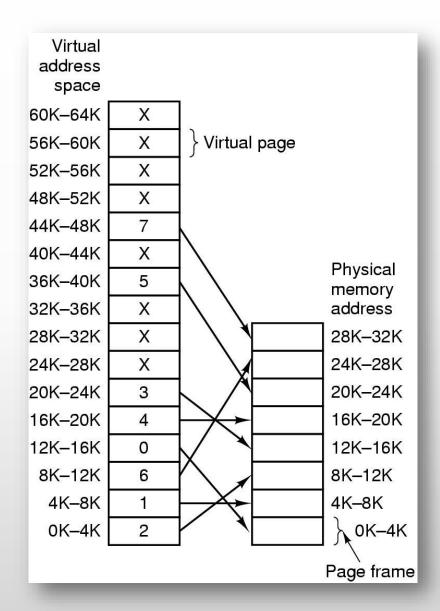
MMU: MOV REG 24567

CPU:MOV REG 20500

MMU:MOV REG 12308

CPU: MOV REG 32780

MMU: page fault

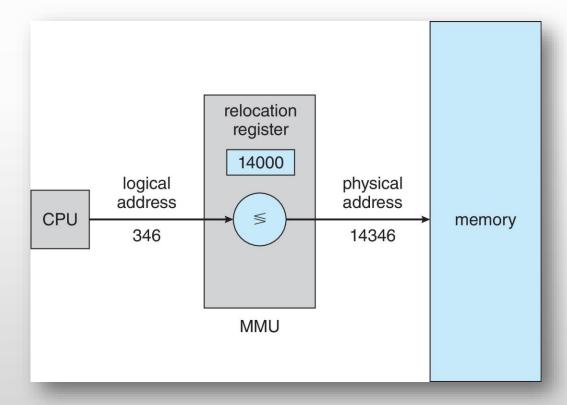

 Taban yazmacı (base register) yer değiştirme yazmacı (relocation register) olarak adlandırılıyor.

- Süreç için kendisine ait soyut bellek alanı oluşturulur.
- Her sürecin kendi adres kümesi vardır.
- Adresler her süreç için farklıdır.

- Sorun, her iki programın da mutlak fiziksel belleğe referans vermesidir.
- İnsanlar, mahrem bir alana, yani yerel adreslere sahip olmak ister.
- IBM 360
 - İkinci program belleğe yüklenirken adresler değiştirilir.
 - Statik yer değiştirme (static relocation).
 - 16384'e bir program yüklenirken, her adrese bir sabit değer eklenir.
 - Yüklemeyi yavaşlatır, ek bilgi gerektirir.
- Gömülü sistemlerde soyutlama olmadan bellek yönetimi var.

- Fiziksel adres programcılara gösterilmez (not expose).
 - İşletim sistemi çökertilebilir.
 - Süreçleri paralelleştirmek zor.
- Çözülmesi gereken iki problem:
 - Koruma,
 - Yer değiştirme.
- Adres alanı:
 - Bir dizi süreç belleği kullanabilir.
 - Her sürecin, birbirinden bağımsız, kendi adres alanı vardır.

- İşlemciye iki özel yazmaç gerekir:
 - taban ve limit yazmaçları (base and limit registers).
- Program ardışık boş alanlara yüklenir.
- Yükleme sırasında yer değiştirme yok.
- Süreç bir adrese erişmek istediğinde,
 - CPU otomatik olarak *limit* değerini kontrol eder.
 - Taban değerini, adres değerine ekler.

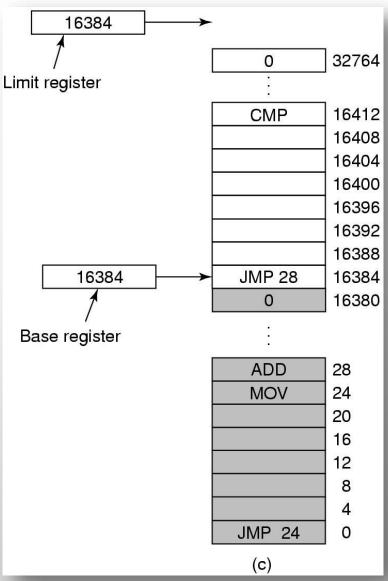

- Bir tür dinamik yer değiştirme.
- Taban, programın başlangıç adresini içerir.
- Limit, programın uzunluğunu belirtir.
- Süreç belleğe erişeceğinde, erişilecek adrese taban adresi eklenir.
- Adresin limit değerinden büyük olup olmadığı kontrol edilir.
 - Büyükse, hata oluşturulur.
- Her adımda ekleme ve karşılaştırma yapılması maliyetlidir.
- CDC 6600 ve Intel 8088'de kullanılır.

Taban ve Limit Yazmaçları

 Her bellek erişiminde bir ekleme ve karşılaştırma yapılması gerekiyor

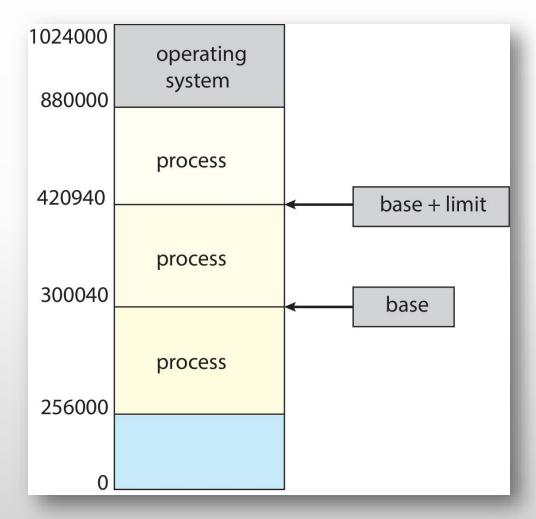

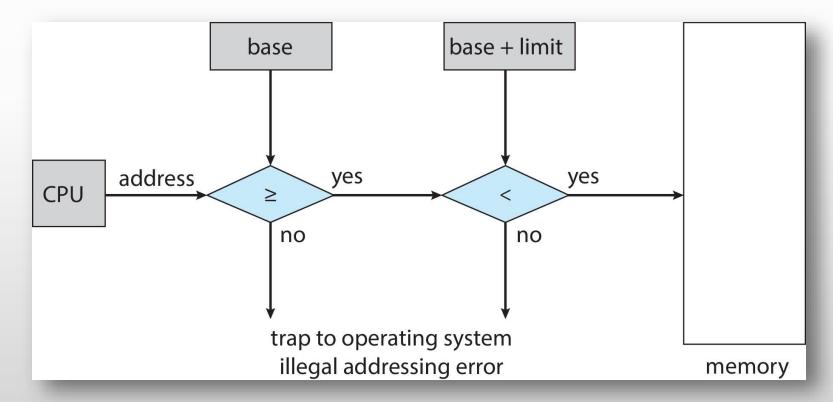
- Süreç yalnızca kendi adres uzayı içerisinde kalan alanlara erişebilir.
- Bu koruma taban ve limit yazmaçları kullanılarak sağlanır.

 CPU, kullanıcı modunda iken, her bellek erişimini, taban ile limit arasında olup olmadığını kontrol etmelidir.

Bellek Adresleri

23

- Komut ve verilerin bellek adreslerine eşlenmesi üç aşamada gerçekleşir.
- Derleme zamanı: Bellek konumu önceden biliniyorsa, mutlak (absolute) kod üretilebilir; başlangıç konumu değişirse kod yeniden derlenir.
- Yükleme zamanı: Derleme zamanında bellek konumu bilinmiyorsa, yeri değiştirilebilen kod üretilir.
- Yürütme zamanı: Süreç yürütülürken, belleğin bir bölümünden diğerine taşınabiliyorsa, adres eşlemesi yürütme zamanına kadar ertelenir.
- Adres eşlemeleri için donanım desteği gerekir (taban ve limit yazmaçları).

Dinamik Yükleme

- Programın yürütülmesi için bellekte olması gerekir.
- Prosedür çağrılana kadar belleğe yüklenmez.
- Daha iyi bellek alanı kullanımı sağlar.
 - Kullanılmayan prosedür asla yüklenmez.
- Tüm prosedürler, yeri değiştirilebilen yükleme biçiminde diskte tutulur.
- Büyük miktarda kodun yüklenmesi gerektiğinde kullanışlıdır.
- Donanımsal özel bir destek gerekmez.
 - Program bu şekilde tasarlanır.
 - İşletim sistemi, dinamik yükleme için kütüphane sağlar.

- Statik bağlama: sistem kütüphaneleri ve program kodu, yükleyici tarafından ikili (binary) program imajında birleştirilir. (.obj, .a, .o)
- Dinamik bağlama: bağlama yürütme zamanına kadar ertelenir. (.so, .dll)
- Stub bellekte yerleşik kütüphane yordamını bulmak için kullanılır.
- Stub, altprogramın adresiyle kendisini yer değiştirir ve yordamı yürütür.
- İşletim sistemi, prosedürün bellek adresinde olup olmadığını kontrol eder.
- Adres alanında değilse, adres alanına ekler.
- Dinamik bağlama özellikle kütüphaneler için kullanışlıdır.
 - Paylaşılan kütüphaneler.

- Birçok süreç tarafından ortak kullanılan büyük kütüphaneler (ör. grafik).
- Her bir süreç için kütüphaneyi belleğe yüklemek maliyetlidir.
- Bunun yerine paylaşımlı kütüphaneler (shared library) kullanılır.
- Unix bağlama (*link*): ld *.o -lc -lm.
- .o uzantılı dosyalar ile, m ve c kütüphanelerinde bulunan prosedürler, ikili çalıştırılabilir (binary executable) dosyaya dahil edilir.

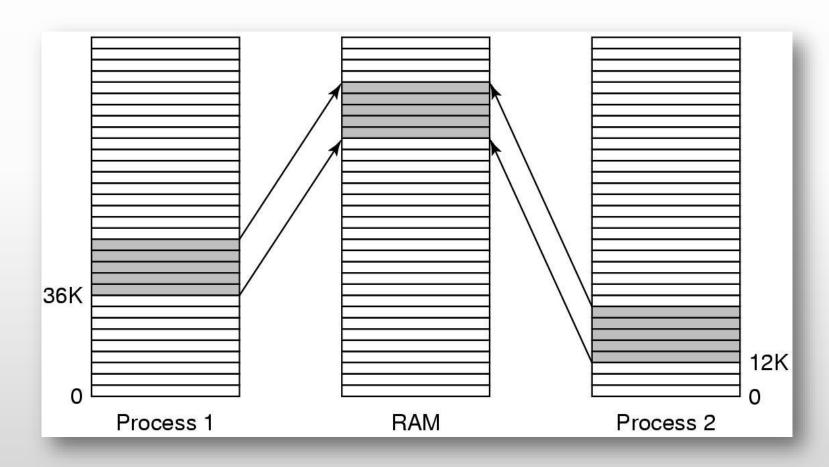

- İlk kez içindeki bir prosedüre erişileceğinde yüklenir.
- Bağlayıcı, yürütme zamanında, çağrılan prosedüre bağlanan bir stub yordamını çağırmak için kullanır.
- Doğru adrese erişim için,
 - Konumdan bağımsız kod (position independent code) kullanılır.
 - Paylaşımlı kütüphaneler için mutlak (absolute) adresler üretmez.
 - Yalnızca göreli (relative) adresleme yapılır.

- \$ gcc -c func.c -o func.o
- \$ ar rcs libfunc.a func.o
- \$ gcc main.c -o main -static -L. -lfunc
- **\$** ./main


```
$ gcc -fPIC -c func.c -o func.o
```

- \$ gcc -shared -o libfunc.so func.o
- \$ export LD_LIBRARY_PATH=\$(pwd)
- **\$** ./main

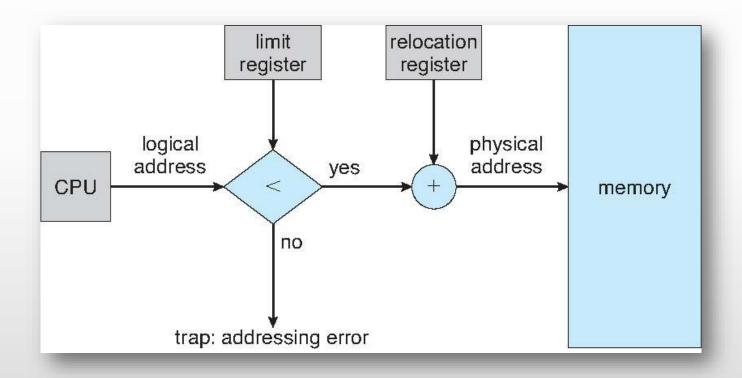

- Ana bellekte, hem işletim sistemi hem de kullanıcı süreçleri yer alır.
- Sınırlı kaynak, verimli bir şekilde tahsis edilmelidir.
- Ardışık yer tahsisi eski bir yöntemdir.
- Ana bellek genellikle iki bölüme ayrılır.
 - Yerleşik işletim sistemi, kesme vektörü ile belleğin alt kısmında tutulur.
 - Kullanıcı süreçleri belleğin üst kısmında tutulur.
- Her süreç bellekte tek bir ardışık bitişik (contiguous) bölümde yer alır.

- Yığın kesimi (dönüş adresleri ve yerel değişkenler)
- Veri kesimi (dinamik olarak tahsis edilen ve serbest bırakılan değişkenler)
- Her iki kesim için, fazladan bellek ayırmak tavsiye edilir.
- Program diske gönderildikten sonra,
 - Belleğe tekrar getirilirken,
 - Boşluklar (hole) ile beraber getirmeyin!
 - Diskte ardışık konumlarda saklanmayabilir.

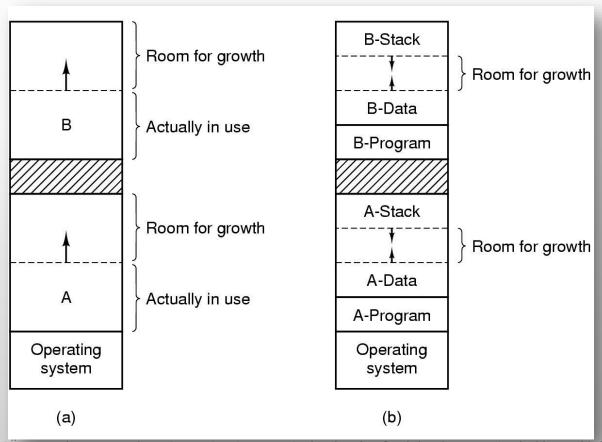

- Verimlilik için bölüm boyutları ihtiyaca göre değişkendir.
- Delik, boşluk (hole): kullanılabilir serbest bellek bloğu;
 - Farklı boyutlarda bellek boyunca dağınık durumda olabilir.
- Süreç yürütüleceğinde, yeterince büyük bir bellek alanı tahsis edilir.
- Süreç sonlandığında, bellek alanı boşaltılır, bitişik boş bölümler birleştirilir.
- İşletim sistemi, tahsis edilen ve boş bölümler hakkında bilgi tutar.

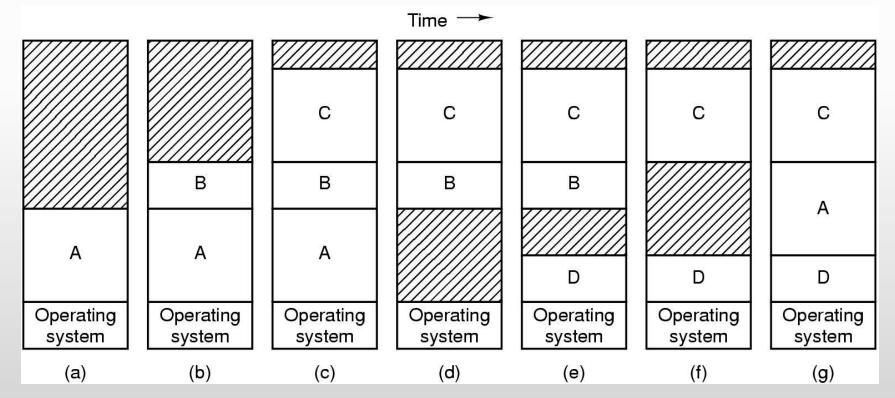
• (a) Büyüyen veri kesimi. (b) Büyüyen yığın, ve veri kesimi.

- Süreç, yürütülüp sonlandıkça bellek tahsisi değişir.
- Gölgeli bölgeler kullanılmayan boş alanlardır.

Problemler

- Diske yaz-Belleğe geri yükle takası (swap) sonrası adresler değişebilir.
 - Statik ve dinamik yer değiştirme.
- Bellek boşlukları (hole).
 - Bellek sıkıştırma (compression) yapılır.
 - İşlemci zamanı gerekir. 4 byte için 20 ns, 1 GB için > 5 s.
- Bir süreç için ayrılan bellek miktarı ne kadar?
 - Süreçler büyüme eğilimindedir.
 - Veri kesimi (data segment), yığın (stack)

Boş Alan Yönetimi

- Süreçlere boş bellek alanı nasıl tahsis edilir?
 - İlk uyan (first fit)
 - Hızlı, baş kısımlar sık kullanılır, büyük bir alan verimsiz kullanılabilir.
 - Sonraki uyan (next fit)
 - En son kullanılan yerden aramaya başlanır.
 - En iyi uyan (best fit)
 - Tüm liste taranır, gerekli boyuta en yakın boşluk (*hole*) bulunur.
 - En kötü uyan (worst fit)
 - En büyük boşluk bulunur.
 - Hızlı uyan (quick fit)
 - Süreçler ve boşluklar ayrı kuyruklarda tutulur.

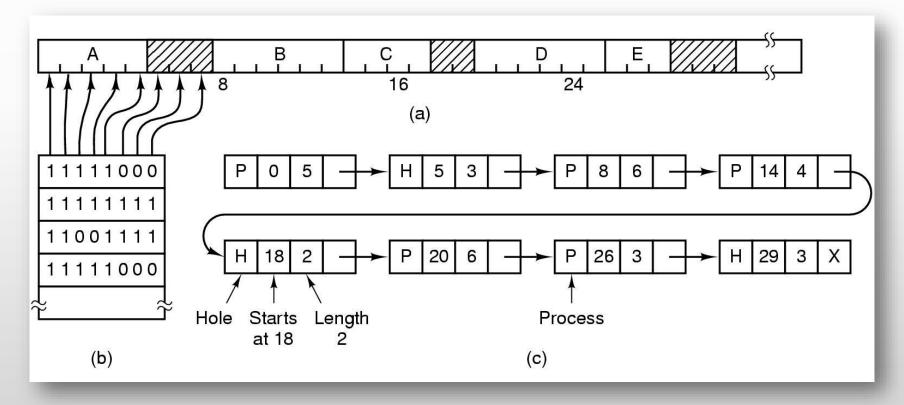

- Biteşlem (bitmap) ve bağlı liste veri yapıları kullanılır.
- Biteşlem
 - Belleği takip etmenin basit ve sıkı (compact) yolu.
 - Bellek, küçük birimlerden (word, KB) oluşur.
 - Her birime biteşlem'de bir bit karşılık gelir.
 - k birim dosyayı belleğe getirmek için, biteşlem'de k ardışık sıfır aranır.
 - İstenen uzunlukta boş alan bulmak zor. ⊗

(a) Beş süreç ve üç boşluklu bellek kesiti. Bellek birimleri *im* ile ayrılmış. Taralı bölgeler (biteşlemde 0) boş. (b) Biteşlem. (c) Bağlı liste gösterimi.

■ X süreci sonlanmadan önce ve sonrası oluşan bellek düzeni.

Before X terminates					After X terminates		
(a)	Α	Χ	В	becomes	А ///// В		
(b)	Α	Χ		becomes	A ////////////////////////////////////		
(c)		Х	В	becomes	//////////////////////////////////////		
(d)		Х		becomes			

- Harici Parçalanma: isteği karşılayacak bellek alanı var, ancak bitişik değil.
- Dahili Parçalanma: tahsis edilen bellek, talep edilenden büyük olabilir.
 - Tahsis edilen bellek bölümünün içinde, boş kalan kısım.
- Sıkıştırma (compression) işlemi, harici parçalanmayı azaltır.
 - Boş bellek blokları, tek bir büyük blokta bir araya getirilir.
 - Dinamik yer değiştirme (*dynamic relocation*) kullanılıyorsa mümkün.

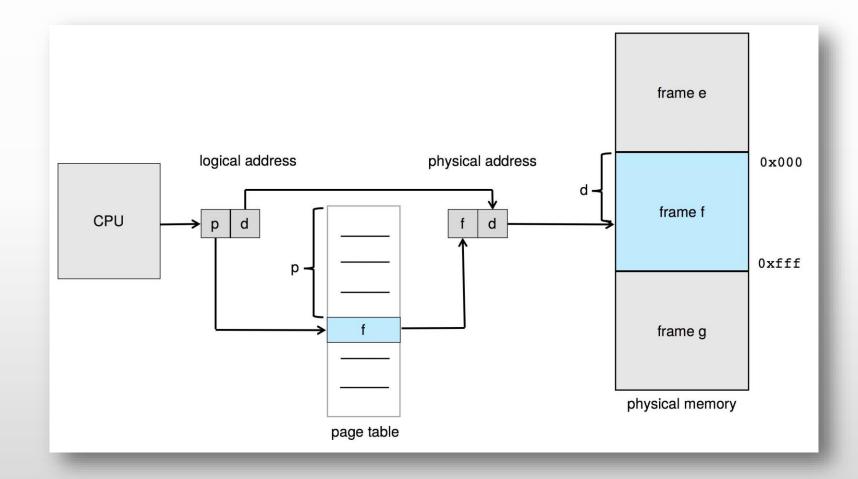

- Bir sürecin fiziksel adres alanının bitişik olması gerekmez.
 - Harici parçalanmayı önler.
 - Değişken boyutlu bellek blokları yerine sabit boyutlu kullanılır.
- Fiziksel bellek çerçeve (frame) adı verilen sabit boyutlu bloklara ayrılır.
- Boyut, 2'nin kuvveti olarak, 512 bayt ile 16 MB arasında olur.
- Mantiksal bellek sayfa (page) adı verilen sabit boyutlu bloklara ayrılır.
 - Tüm boş çerçeveler takip edilir.
 - N sayfa boyutunda bir süreç için, N adet boş çerçeve gerekir.
- Mantıksal adresler, sayfa tablosu (page table) ile fiziksel adrese çevrilir.
- Dahili parçalanma oluşur.

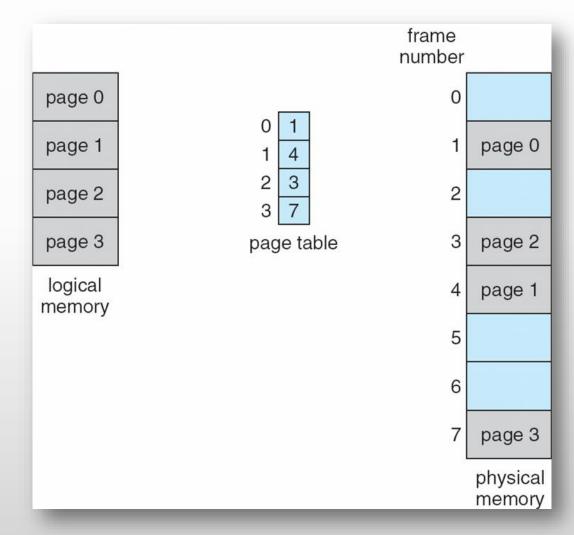

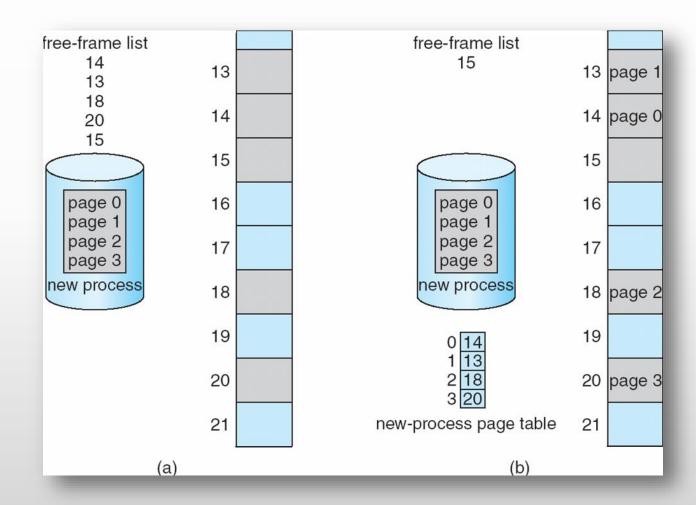

- Sayfa boyutu = 2.048 bayt
- Süreç boyutu = 72.766 *bayt*
- 35 sayfa + 1086 *bayt*
- 2048 1086 = 962 *bayt* (dahili parçalanma)
- En kötü durumda parçalanma = 1 *çerçeve boyutu* 1 *bayt*
- Ortalama parçalanma = çerçeve boyutu / 2
- Küçük çerçeve boyutları arzu edilir mi?
 - Her sayfa tablosunda satır için bellek gerekir.
 - Süreç boyutları zamanla büyür.

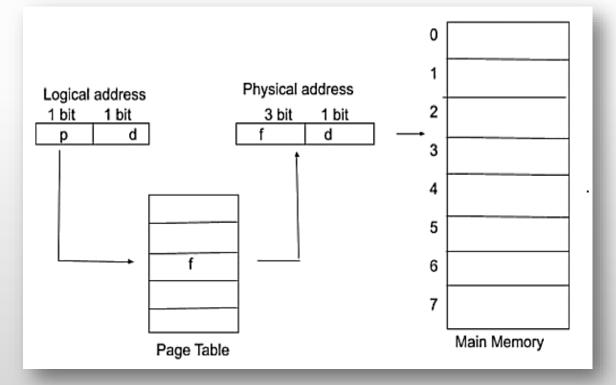

- Mantıksal adres = {sayfa numarası, bağıl konum (offset)}
- Fiziksel adres = {çerçeve numarası, bağıl konum (offset)}
- Çerçeve, sayfa tablosunda (page table) sayfa ile ilgili satırda bulunur.
- Mevcut/yok biti 1 ise, çerçeve bağıl konumun önüne eklenir.

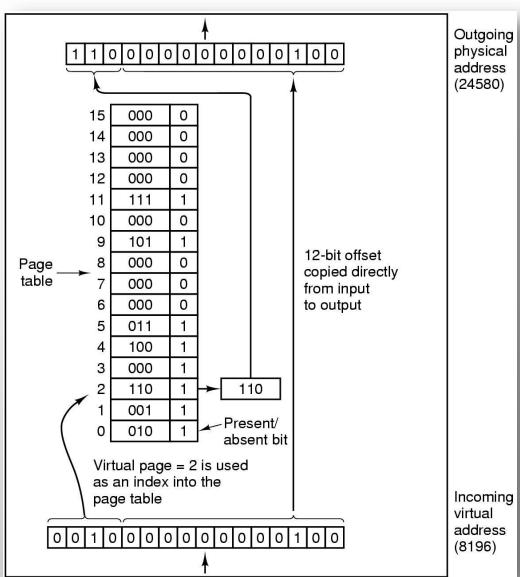

- Mevcut/yok biti, sayfanın bellekte olup olmadığını söyler.
- Adres bellekte yoksa ne olur?
- İşletim sistemine tuzak (trap).
 - Diske göndermek için bir sayfa seçilir.
 - Gerekli olan sayfa belleğe getirilir.
 - Komut yeniden başlatılır.

Bellek Yönetim Birimi

- Sayfa tablosunda 16 girdi var,
 sayfa numarası için 4 bit gerekli.
- Sayfa boyutu = 4 KB,
 bağıl adres için 12 bit gerekli.
- çerçeve numarası 3 bit.
- MMU (memory management unit)

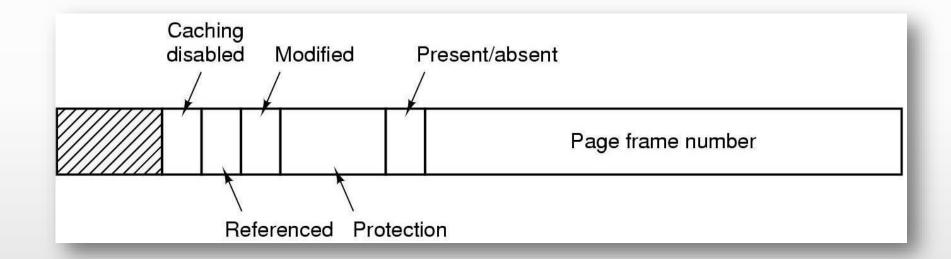

- Sanal adres, sayfa numarası ve bağıl adres.
- 16 bit adres: 4 KB sayfa boyutu (12 bit), 16 sayfa (4 bit).
- Sayfa numarası: sayfa tablosundaki indis (index).
- Sayfa tablosu, sayfa numarasını çerçeve numarasına eşler.

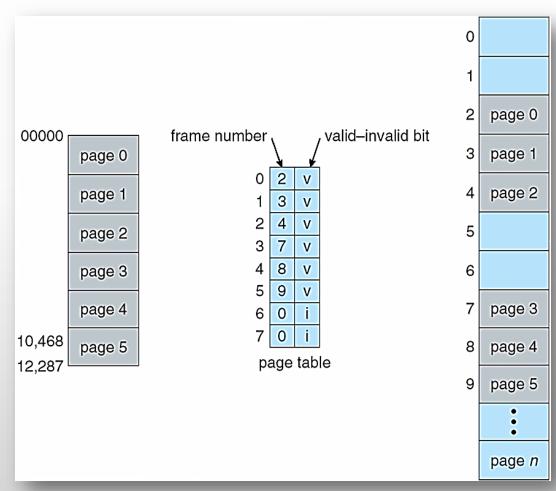

- Koruma (protection)
 - Ne tür erişimlere (okuma, yazma) izin verilir?
- Değiştirildi (modified)
 - Yazma (kirli (dirty page)) yapıldığında 1 değeri atanır.
- Erişildi (referenced)
 - Sayfaya erişildiğinde 1 değeri atanır.
- Önbellek devre dışı (caching disabled)
 - Veri tutarsızlığını önlemek için önbellek devredişi birakılabilir.

- Sanal adresten fiziksel adrese eşleme hızlı olmalıdır.
- Sanal adres alanı büyükse, sayfa tablosu da büyük olacaktır (32bit/64bit).
- Her sürecin bellekte kendi sayfa tablosu olmalıdır.

Sayfalamayı Hızlandırma

- Sayfa tablosu yazmaçta tutulursa?
 - Süreç koşarken bellek erişimi gerekmez.
 - Son derece maliyetli. ⊗
- Sayfa tablosu tamamen bellekte tutulursa?
 - Her sürecin kendi sayfa tablosu var.
 - Bir bellek erişimi için kaç bellek erişimi gerekir? (mantıksal → fiziksel)
 - İki kez bellek erişimi; performansı yarı yarıya azaltır.
 - Sayfa tablosuna erişim + verilere/komutlara erişim.

- Çözüm, özel ve hızlı arama yapılabilen donanım gerekli.
 - Çağrışımsal yazmaçlar (associative registers).
 - Dönüşüm için arama tampon bellekleri (translation look-aside buffers).

Valid	Virtual page	Modified	Protection	Page frame
1	140	1	RW	31
1	20	0	RX	38
1	130	1	RW	29
1	129	1	RW	62
1	19	0	RX	50
1	21	0	RX	45
1	860	1	RW	14
1	861	1	RW	75

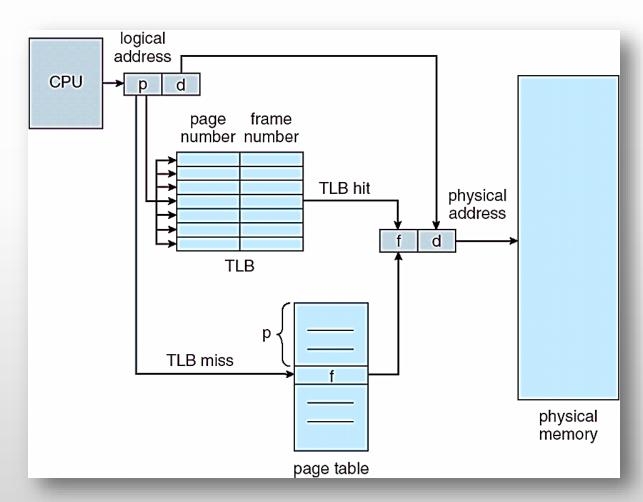

- *TLB*, *MMU* içerisinde bulunur.
- Az sayıda elemandan oluşur.
- Sanal bir adres geldiğinde,
 - Sanal sayfa numarasının TLB'de olup olmadığı kontrol edilir.
 - Varsa, sayfa tablosuna bakmaya gerek yok. ©
 - Yoksa, TLB'den bir eleman ile sayfa tablosundan bir eleman takas edilir

59

- RISC makineleri TLB'yi yazılım ile yönetir.
- *TLB* hatası, *MMU* donanımı yerine işletim sistemi tarafından işlenir.
- Yazılım, hangi sayfaların TLB'ye önceden yükleneceğini tahmin edebilir.
- Sık kullanılan sayfalar önbellekte tutulur.

- Çağrışımsal arama = ɛ zaman birimi.
- Bellek çevrim (*cycle*) süresi = *t* zaman birimi.
- İsabet oranı = α
- Etkili Erişim Süresi = $(t + \varepsilon) \alpha + (2t + \varepsilon)(1 \alpha) = 2t + \varepsilon t\alpha$
- ε (20 ns), t (100 ns), α_1 (%80), α_2 (%98) ise:
 - TLB'de bulundu (*hit*): 20 + 100 = 120 *ns.*
 - TLB'de bulunamadı (*miss*): 20 + 100 + 100 = 220 *ns.*
 - $EES_1 = 120 * 0.80 + 220 * 0.20 = 140$ ns.
 - $EES_2 = 120 * 0.98 + 220 * 0.02 = 122$ ns.

- Adres alanı: 32 bit.
- Sayfa boyutu: 4 *KB* (4096 → 12 *bit*).
- Sayfa numaraları: 32 12 = 20 bit, 1 milyon sayfa $(2^{32} / 2^{12})$.
- Sayfa tablosunda her bir eleman 32 bit (4 byte),
- Sayfa tablosu boyutu 4 *MB.* (2²⁰ * 4 byte)
- 64 bit sistem için?
 - Çözüm: sayfa tablosu küçük parçalara bölünür.
 - Sıradüzensel (hierarchical)
 - Karma (hashed)
 - Ters (inverted)

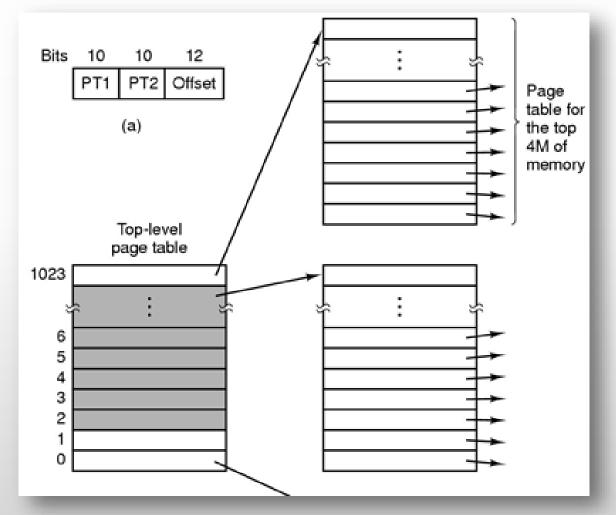

- En basit teknik.
- İki seviyeli sayfa tablosu.
- 32 *bitlik* sayfa tablosu girdisi üç bölüme ayrılır. (*PT* = *page table*)
 - 10 bit PT₁, 10 bit PT₂, 12 bit bağıl konum (offset).
- Tüm sayfa tablolarını sürekli bellekte tutmak gerekmez.
- Sayfa tabloları da sayfalarda saklanır.
- Süreç 4 GB adres alanına sahip, koşmak için 12 MB belleğe ihtiyaç duyar.
 - 4 MB kod, 4 MB veri, 4 MB yığın için.

Sıradüzensel Sayfa Tablosu

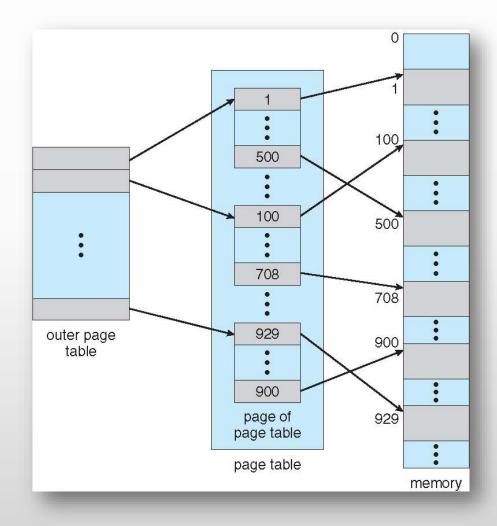

- (a) 32 bitlik adres.
- (b) İki seviyeli sayfa tabloları.

- Sayfa tablosunun,
 - ilk satırı, kod kesimi için sayfalara, (girdi 0)
 - ikinci satırı, veri kesimi için sayfalara, (girdi 1)
 - son satırı, yığın kesimi için sayfalara (girdi 1023) işaret eder.

- Sıradüzensel sayfa tablosu 32 bit bellek için çalışır.
- 64 *bit* bellek için çalışmaz. ⊗
- 2⁶⁴ bayt ve 4 KB sayfa boyutu (12 bit) → sayfa tablosunda 2⁵² satır!
- Her girdi 8 bayt ise → sayfa tablosu 30 milyon GB.
- Başka bir çözüme ihtiyaç var! ⊗

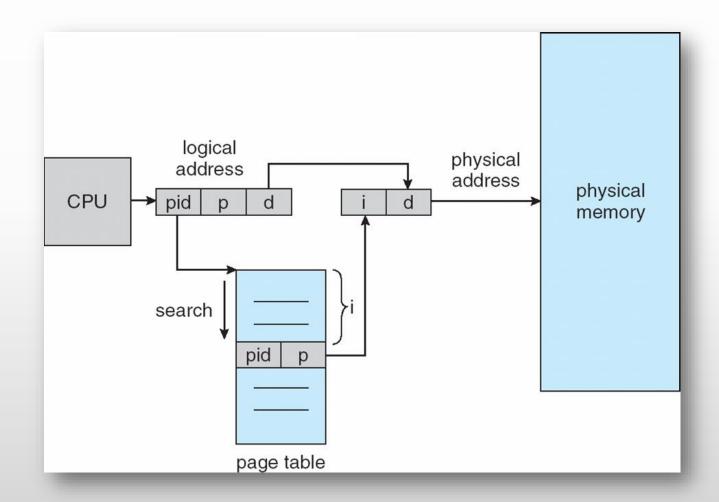

- Sanal adres alanları fiziksel bellekten çok büyük olduğunda kullanılır.
- 32 bitten büyük adres alanlarını destekler.
- Sayfa yerine çerçeve başına bir girdi tutulur.
- Girdiler, çerçeve ile ilişkili süreç ve sanal sayfa takibini yapar.
- Her bellek erişimi için (n,p) ilişkili sayfa çerçevelerini arar.
- Arama işlemi daha maliyetli. Verimli bir şekilde nasıl yapılır?
 - Sık kullanılan çerçeveler TLB'de tutulur.
 - Hash tablo kullanılır.

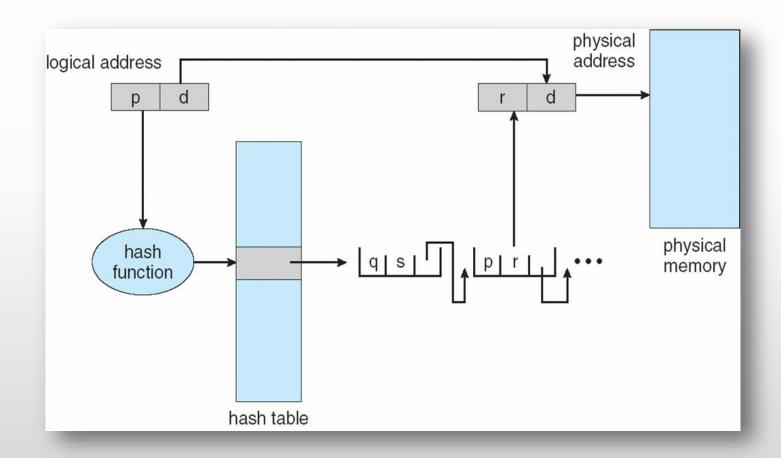

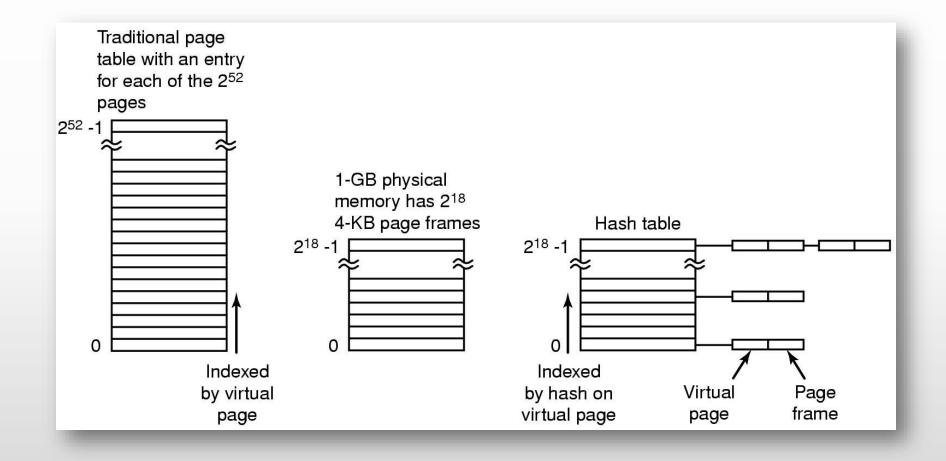

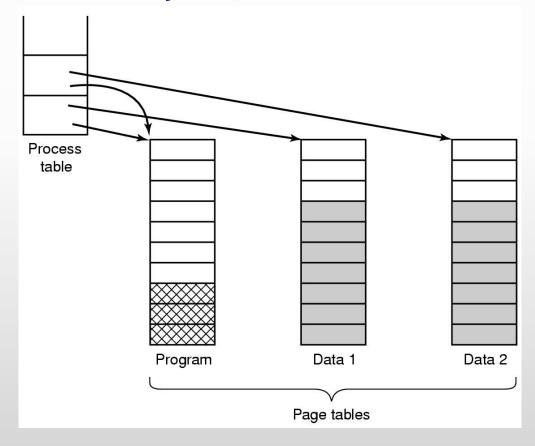

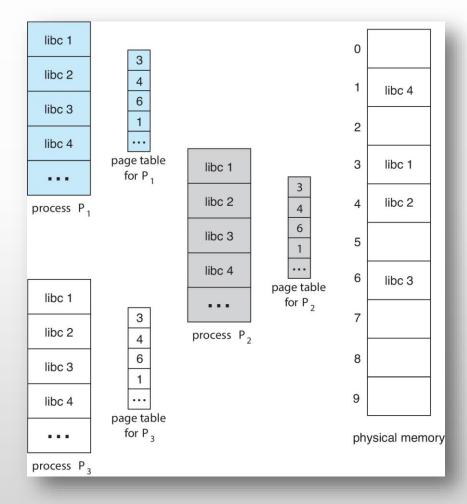

Bir programdan iki farklı süreç oluşturulsa.

- Süreç sonlanırken paylaşımlı sayfaları serbest bırakamaz.
 - Başka bir süreç kullanıyor olabilir.
 - Bu sayfaları izlemek için özel veri yapısı kullanılır.
- Sayfaya yapılan yazmalar nedeniyle veri paylaşımı sıkıntılı.
 - fork(), ata ve çocuk süreçler, kod ve veri kesimlerini paylaşırlar.
 - Yazarken kopyala (copy-on-write) çözümü,
 - Veriler ilk başta salt okunur (read-only) sayfalara eşlenir.
 - Yazma işlemi, kopyalanan sayfa üzerinde gerçekleştirilir.

- Süreç, bir dosyayı sanal adres alanının bir parçasına eşleyebilir.
- Paylaşımlı bellek (shared memory) yoluyla iletişim için kullanılır.
- Süreçlerin aynı dosyayı paylaşabilmesi sağlanır.
- Okuma ve yazma işlemleri yapılabilir.

Temizleme İlkesi

- Bellekte yer kalmadığında, çıkarılacak sayfa aramak yerine;
 - Bir arkaplan (*daemon*) süreci sayfaları yönetmeli.
- Arkaplan süreci, periyodik olarak uyanır ve çalışır.
- Çıkarılacak sayfalar temiz (değiştirilmemiş) olmalı.
 - Kirli (dirty bit) ise değişiklikler diske yansıtılmalı.

- 2 farklı süreç fiziksel belleği paylaşmak isteyebilir.
- Paylaşımlı bellek (*shared memory*) en kolay iletişim yöntemi.
 - Bellek kopyalama yaklaşımından kaçınır.
- Dağıtık (distributed) paylaşımlı bellek,
 - Sayfalar farklı makinelerde olabilir.

- İşletim sistemi, süreç oluşturulduğunda, yürütülürken, sonlandırıldığında ve hata durumunda, sayfalamaya çok fazla dahil olur.
- Sorunlar
 - Sayfa hatalarını ele alma,
 - Komut yedekleme,
 - Bellekteki sayfaları kilitleme,
 - Yedekleme deposu: sayfaların diskte yerleştirileceği yer.

- 1. Donanım çalışmayı çekirdeğe bırakır, program sayacını yığına kaydeder.
- 2. Assembly kod parçası genel yazmaçları ve geçici bilgileri kaydeder.
- 3. İşletim sistemi sayfa hatasına neden olan adresi belirler.
- 4. Adresin geçerliliğini ve koruma ile erişimin tutarlılığını kontrol eder.
- 5. Çıkarılacak sayfa çerçevesi kirli (dirty) ise,
- 5.1. Sayfanın diske aktarılması çizelgelenir ve
- 5.2. Bağlam anahtarlaması (context switch) gerçekleşir.
- 6. Temiz ise, gerekli sayfanın bulunduğu disk adresi aranır ve
- 6.1. Belleğe getirilmek için bir disk işlemi çizelgelenir.

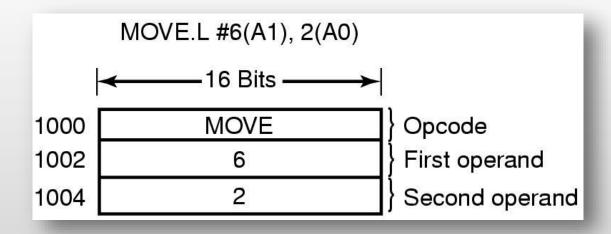

- 7. Sayfa belleğe taşındığında disk kesmesi oluşur,
- 7.1. Sayfa tablosu güncellenir, çerçeve normal durumda olarak işaretlenir.
- 8. Hatalı komut, ilk çalıştırıldığı andaki durumuna yedeklenir ve
- 8.1. Bu komutu işaret etmek için program sayacı sıfırlanır.
- 9 Hataya neden olan süreç çizelgelenir,
- 9.1. İşletim sistemi onu çağıran (assembly) kod parçasına geri döner.
- 10. Yazmaç ve diğer durum bilgileri yeniden yüklenir ve
- 10.1 Hiçbir hata meydana gelmemiş gibi koşmaya devam eder.

- Komut yeniden hangi adresten başlatılır?
 - Komutun hangi bölümünün hatalı olduğuna bağlıdır.
- 1002'de hata verirse,
 - İşletim sistemi komutun 1000'de başladığını nereden biliyor?

Komut Yedekleme

- Donanım çözümü
 - Komut yürütülmeden önce mevcut komut bir yazmaca kopyalanır.
 - Aksi takdirde, işletim sisteminin durumu vahim ⊗
- Komut yürütülmeden önce veya sonra, yazmaca yüklenir.
 - Önce yüklenirse, işlem geri alınır.
 - Sonra yüklenirse, işlem yapılmaz.

- Süreç, G/Ç çağrısı yapar, verileri bekler.
- Süreç beklerken askıya (suspend) alınır.
- Yeni süreç başlatılır, ve yeni sürece ait sayfa hataları alınır.
- Global sayfalama algoritması
 - Gelen veriler yeni sayfanın üzerine yazılır.
 - Çözüm: G/Ç'de devreye giren sayfaları kilitle.

- Sayfa takas edildiğinde diskte nereye konur?
- İki yaklaşım.
 - Ayrı bir diske.
 - Diskte ayrı bir bölüme.

- Süreç başladığında sabit bir alan tahsis edilir.
- Boş parçaların listesi olarak yönetilir.
 - Süreç için yeterince büyük parça atanır.
- Süreç tablosunda tahsis edilen alanın başlangıç adresi tutulur.
 - Sanal adres uzayındaki bağıl konum, diskteki adrese karşılık gelir.
- Kod, veri, ve yığın kesimleri için farklı alanlar atanabilir.
 - Yığın zamanla genişleyebilir.

1/23/2023

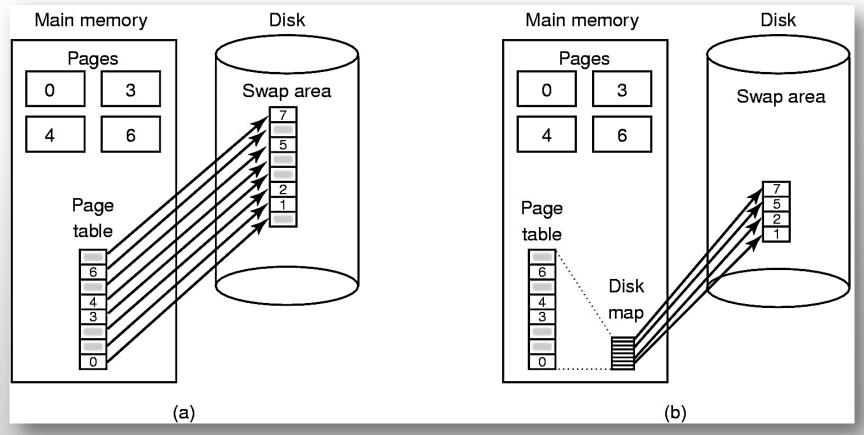

- Süreç için önceden disk alanı ayrılmaz.
- Gerektiğinde sayfalar bellek ve disk arasında takas edilir.
- Bellek ile disk arasında eşlemeye (*mapping*) ihtiyaç vardır.

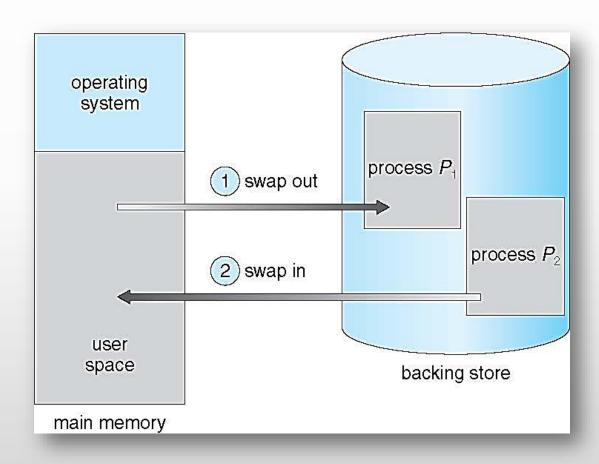

• (a) Statik takas alanına sayfalama (paging) (b) Dinamik yaklaşım.

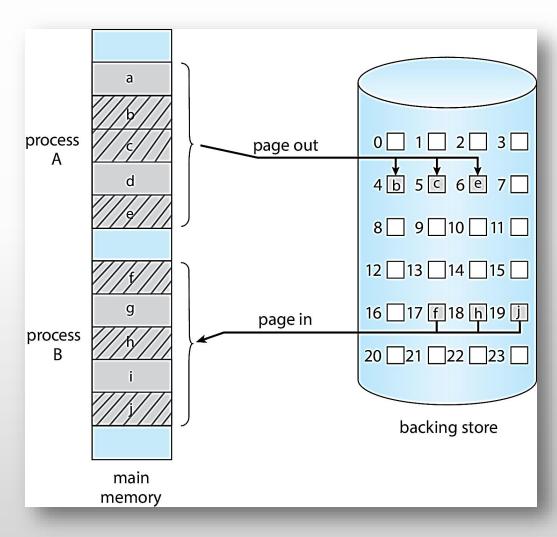

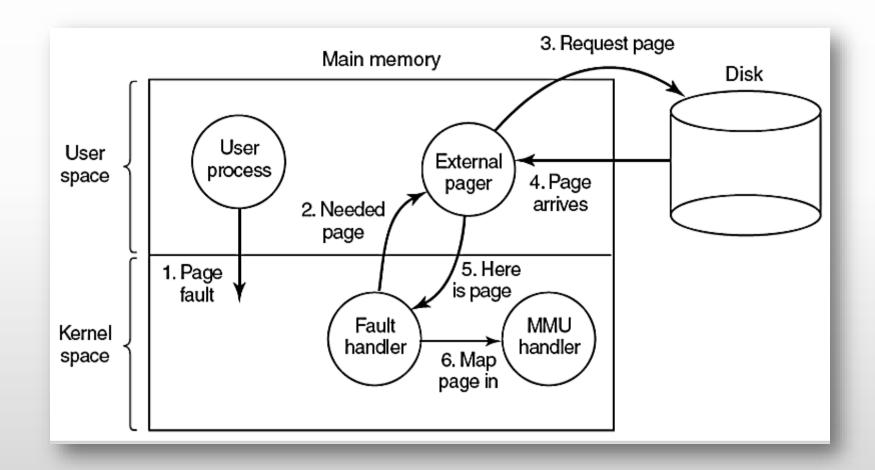

- Bellek yönetim sistemi üç bölüme ayrılır:
 - Alt düzey (low level) çalışan MMU işleyicisi (handler).
 - Çekirdeğin parçası olarak sayfa hatası (page fault) işleyicisi.
 - Kullanıcı alanında (user space) çalışan harici sayfalayıcı (pager).

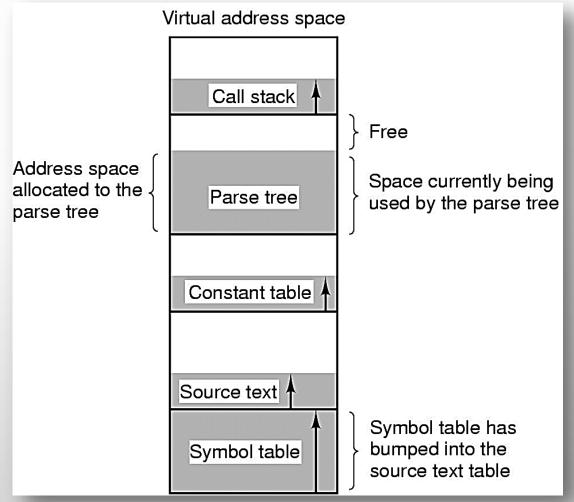

- Derleyici (compiler), derleme aşamasında birçok tablo oluşturur:
 - Toplu (batch) sistemlerde listeleme için kaynak kod.
 - Değişkenlerin adları ve niteliklerini tutan sembol tablosu.
 - Kullanılan tamsayı, kayan noktalı sabitleri (constants) içeren tablo.
 - Sözdizimsel (syntactic) analizi içeren ayrıştırma (parse) ağacı.
 - Derleyici içinde prosedür çağrıları için kullanılan yığın.

Tek boyutlu adres uzayı.

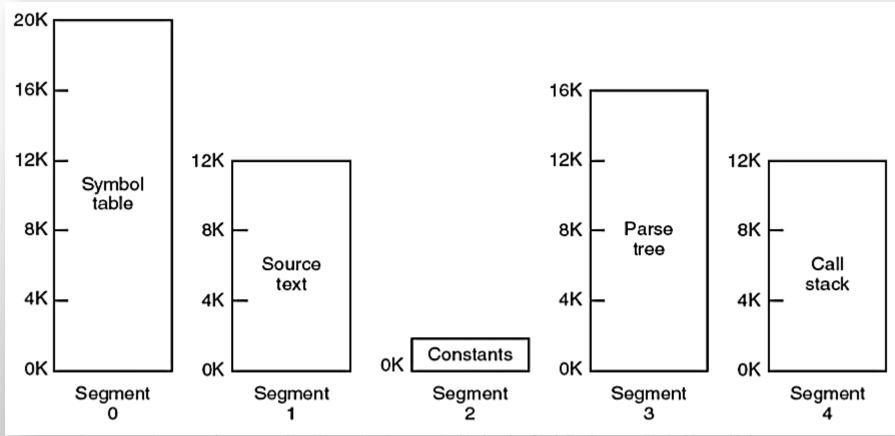

- Büyüyen ve küçülen veri yapılarının ele alınmasını basitleştirir.
- Kesim n'nin adres alanı (n, yerel adres) biçimindedir,
 - (n,0) başlangıç adresidir.
- Kesimler birbirinden ayrı olarak derlenebilir.
- Kütüphane bir kesime konabilir ve paylaşılabilir.
- Farklı kesimler için farklı koruma (r, w,x) izinleri verilebilir.

Kesimlere ayrılmış bellek yapısı.

Sayfalama ve Kesimleme Karşılaştırma

Durum	Sayfalama	Kesimleme
Programcı tekniğin kullanıldığının farkında olmalı mı?	Hayır	Evet
Kaç tane doğrusal adres alanı var?	1	Çok
Toplam adres alanı, fiziksel belleğin boyunu aşabilir mi?	Evet	Evet
Prosedür ve veriler ayırt edilip, ayrı ayrı korunabilir mi?	Hayır	Evet
Değişken boyutlu tablolar kolayca yerleştirilebilir mi?	Hayır	Evet
Prosedürler kullanıcılar arasında kolayca paylaşılabilir mi?	Hayır	Evet
Neden icat edildi?	Fiziksel belleğe ihtiyaç duymadan geniş bir doğrusal adres alanı elde etmek	Program ve verilerin mantıksal olarak bağımsız adres alanlarına ayrılabilmesi

SON